

E04f 21/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37102

Kl. 37 d, 32/01

Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa 2 (ZOR)*)

Warszawa, Polska

37d, 21/16

Mechaniczna zacieraczka

Udzielono patentu z mocą od dnia 28 października 1953 r.

Przedmiotem wynalazku jest zacieraczka mechaniczna, która w swojej pracy wzoruje się na sposobie zacierania ręcznego dającego dotychczas najlepsze rezultaty. W odróżnieniu więc od znanych zacieraczek mechanicznych o obrotowym ruchu pacek, w zacieraczkę według wynalazku paki wykonują ruch złożony o obrysie jajowatym z taką różnicą faz, aby ruchy ich były zrównoważone parami. Poza tym zacieraczka według wynalazku ma wbudowane urządzenie do spryskiwania tynku wodą, które jest uruchamiane w miarę potrzeby bez przerywania czynności zacierania.

Mechaniczna zacieraczka według wynalazku przedstawiona jest przykładowo na załączonym rysunku, gdzie na fig. 1 przedstawiony jest widok z góry, na fig. 2 — widok z lewego boku według fig. 1, na fig. 3 — widok z góry według fig. 1, na fig. 4 — widok od spodu, na fig. 5 — widok konstrukcji od spodu po częściowym usunięciu pacek i przykrywy dolnej i na fig. 6 —

przekrój przez jedno z czterech ramion zacieraczki.

Zacieraczka według wynalazku składa się z odpowiednio ukształtowanego korpusu 1 w którego wgłębieniach umieszczony jest mechanizm poruszający cztery łatwo wymienne paki 7. Cztery kółka zębate 2 są osadzone w korpusie 1 na łożyskach 3 i posiadają czopy korbowe 4 na które nasadzone są korbowody 5 prowadzone z drugiej strony trzpieniami prowadniczymi 9 przymocowanymi nieruchomo do korpusu 1 za pomocą chomatek przewodniczych 10. Końce 6 korbowodów 5 są wygięte ku dołowi i posiadają zatrzaski kulkowe, a prostokątne gniazda 8 pacek 7 posiadają odpowiednie otwory zatrzaskowe. Takie urządzenie pozwala na momentalne zdjęcie danej paki i zastąpienie jej nową, co ma duże znaczenie, gdyż paki są przeważnie wykonane z drewna i łatwo się ścierają. Mają one również tendencję do wypaczania się czemu przeciwdziałamy przez powiększenie podstawy gniazda 8 i wycinanie paki poprzecznie do słoju drewna.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Filip Tarasiuk.

Packi otrzymują napęd od kółka 12 napędzającego (fig. 5), dolne lewe kółko, 2 które z kolei napędza prawe dolne kółko, a to znowu górne prawe, a za jego pośrednictwem górne lewe. Ten rodzaj napędu ma na celu nadanie kółkom naprzeciwległym ruchu obrotowego zgodnego. Jeżeli przy tym tak ustawimy te kółka, że naprzeciwległe packi są odwrócone w fazie o 180° , a więc jednocześnie zbliżają się ku sobie i jednocześnie się rozchodzą, otrzymamy zrównoważenie sił wypadkowych i łatwą obsługę zacieraczki trzymanej oburącz za dwa uchwyty 13. Kółko napędowe 12 posiada ośkę wystającą na zewnątrz korpusu 1, zakończoną kwadratem na który zakłada się końcówkę 20 wału giętkiego prowadzącego do motoru najlepiej elektrycznego który jest ustawiony przenośnie w pobliżu, albo jest zawieszony za pomocą rzemieni na plecach pracownika operującego zacieraczką, albo wreszcie montuje się na korpusie zacieraczki.

Korpus 1 posiada od dołu pokrywę 11 w której znajdują się cztery owalne otwory 15 przez które przechodzą wygięte końce 6 korbowodów 5. Do zakrycia otworów 15 służą ruchome przykrywki 14 wchodzące na końce 6 korbowodów i poruszające się razem z nimi. W czasie pracy zacieraczki przykrywki 14 ślizgają się po pokrywie 11.

Na korpusie 1 zamocowany jest również rozpylacz wody 16 z wylotem 17. Wodę pod pewnym ciśnieniem doprowadza się węzłem zakładanym na króciec 18, a wypływ jej reguluje się dźwignią 19 operowaną najwygodniej kciukiem prawej ręki bez przerywania zacierania. Dźwignię 19 można zastąpić innym narzędziem osiągalnym palcem ręki podczas trzymania za uchwyt 13. Występy korpusu 1 w których znajdują się łożyska do wałków kółek zębatach 2 posiadają z zewnątrz szczelnie pasujące przykrywki 21.

Zamiast opisanego napędu szeregowego kółek zębatach 2 może być zastosowany napęd parami z kółkiem napędowym 12 położonym w środku zacieraczki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Mechaniczna zacieraczka, znamiona tym, że jej packi (7) są poruszane za pomocą korbowodów (5) ruchem złożonym o obrysie jajowatym imitującym czynność zacierania ręcznego.
2. Zacieraczka według zastrz. 1, znamiona tym, że jej packi naprzeciwległe są poruszane tak, aby jednocześnie się zbliżały i jednocześnie się oddalały od środka.
3. Zacieraczka według zastrz. 1 lub 2, znamiona tym, że kółka zębata (2) poruszające packi naprzeciwległe są tak z sobą sprzęgnięte, że obracają się w kierunkach zgodnych.
4. Zacieraczka według zastrz. 1—3, znamiona tym, że korbowodów (5) posiadają wystające z korpusu występy (6) z ewentualnymi zatrzaskami do zamocowywania pacek.
5. Zacieraczka według zastrz. 1—3, znamiona tym, że posiada rozpylacz wody uruchamiany dźwignią (19) lub odpowiednim innym narzędziem osiągalnym palcem podczas trzymania za uchwyt (13).
6. Packa do zacieraczki według zastrz. 1—4, znamiona tym, że jest zaopatrzona w płytkę z gniazdkiem zatrzaskowym.
7. Packa do zacieraczki według zastrz. 1—4, znamiona tym, że jest wycięta z drewna poprzecznie do jego słoi.

Zjednoczenie Budownictwa
Miejskiego

Warszawa 2 (BOR)

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

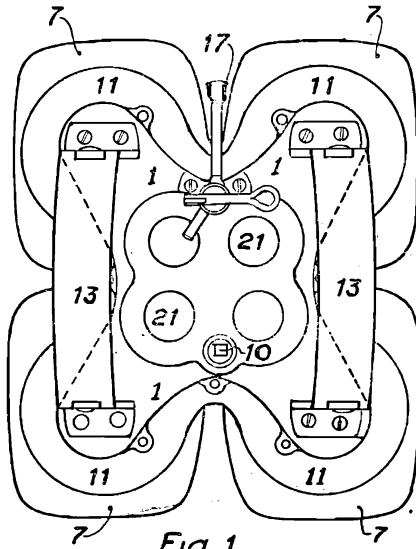

Fig. 1

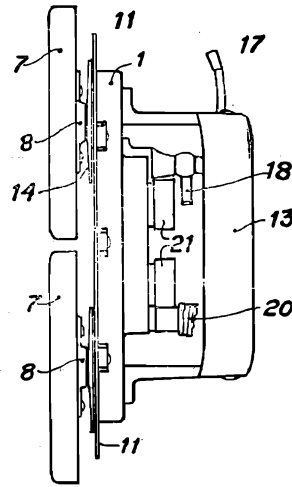

Fig. 2

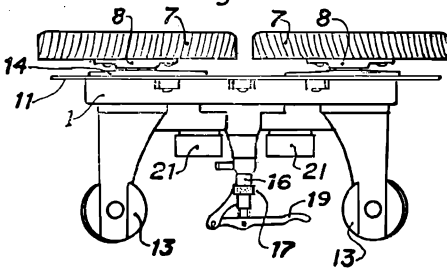

Fig. 3

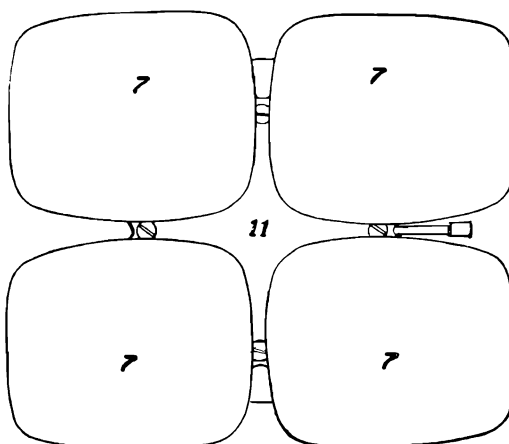

Fig. 4

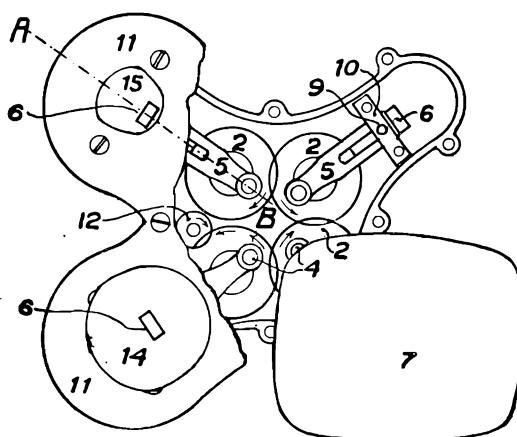

Fig. 5

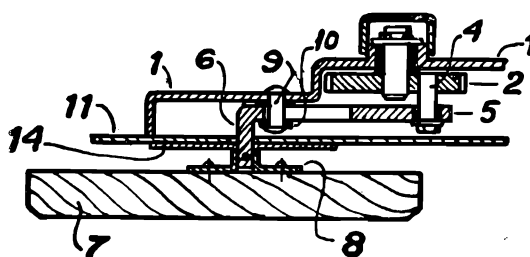

Fig. 6